

ADVENT

V adventu vence spletaemo,
na božič se pripravljamo,
srce je naše mehki mah
za Božje Dete v jaslicah

V adventu zvezda repatica,
ljubezni in miru glasnica,
naznanja betlehemskega časa
in drobnih strun srebrni glas:
nebeško Dete bo rojeno,
vse stvarstvo bo blagoslovljeno.

Berta Golob, Iz Božje roke za otroke

Kako lahko raste ljubezen v družini?

Če starši in otroci vsakodnevno iščejo Božjo pomoč, lahko njihova medsebojna ljubezen raste tudi v težkih časih.

Bog je kot bencinska črpalka
s priključeno avtomehanično delavnico:
Na tri načine lahko »črpamo« ljubezen.

S pomočjo molitve.

Mati Terezija pravi celo:

»Družina, ki moli skupaj, ostane skupaj.«

S pomočjo sprave.

Sveto pismo priporoča:

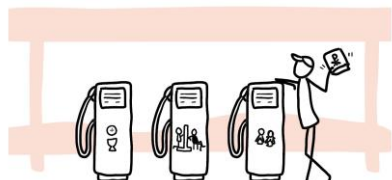
»Sonce naj ne zaide nad vašo jezo« (Ef 4,26).

S pomočjo svetega obhajila.

Jezus pravi:

»Ostanite v meni in jaz v vas« (Jn 15,4).

Po: Youcat za otroke

LUČKE

Ko se Miklavž poslovil, bi najraje kar takoj okrasili smrečico in postavili jaslice. Pri Blaževih pa razen adventnega venčka (na katerem gorijo že tri svečke) niso imeli še nič okrašeno.

»Advent je pričakovanje. Počasi, Blaž. Korak za korakom, lučka za lučko ...« Dovolj je, da se pod kaminom suši sveže nabran mah. Za ostalo bo že še čas ...« je bil neomajen ati, ki je delal prav počasne korake proti božiču.

»O, to pa že ne!« Blaž je glasno oznanil svoje nestrinjanje. »Lučke bomo prižgali vse skupaj, ne pa eno za drugo. Hočem, da jih vzamemo iz tiste velike škatle na omari takoj zdaj!«

Mrko je gledal in stal kot vkopan sredi dnevne sobe. Vsi njegovi sošolci že imajo postavljeno smrečico z okraski in lučkami. Njegov ati bi pa še lučke postavljaval eno za drugo!

»Kar mimo, Blaž, z lučkami sem mislil svečke na adventnem venčku, vsako nedeljo prižgemo eno. Tako se stopnjuje pričakovanje. Vedno več luči prihaja v naš dom. Jezus je vedno bliže ...«

»Torej lahko okrasne lučke vzamemo iz škatle?« Ati je pokimal, Blaž je odhitel po škatlo.

A škatle ni bilo več na omari! Bila je pri mami, ki jo je previdno odpirala. Otroci so zlagali na tla svetilkajoče se okraske ... »Jaslice pustite še zavite v časopisu. Le lučke poiščite,« je poudaril ati.

Pisano verigo lučk so priklopili na elektriko, Anton je bil navdušen. »Kako so lepe!«

Blaž je končno imel občutek, da so pred vrati prazniki. Občutek, da prihaja prava luč.

A prihajala je še ena luč. Čez nekaj dni so se Blaževi odpravili k prav posebni maši, k sprejemu Luči miru iz Betlehema. Otroci so jo že komaj čakali! Po maši so prižgali veliko svečo in jo zares previdno odnesli domov, kjer so prižgali še eno svečo, pa še eno za vsak slučaj. Da plamen miru ne bi ugasnil. Vsi trije otroci so se naslonjeni na komolce primaknili k svečki. Čisto blizu. Opazovali so plamen, ki je mirno gorel.

»Mami, ali so to lučko res prižgali prav tam, kjer se je Jezus rodil?« je vprašal mali Anton. »Res!«

Kako daleč je pripotoval ta plamen, skavti so ga vso pot varovali, podnevi in ponoči so bili pripravljeni skrbeti zanj.

»Kaj bomo pa zdaj počeli z njim?« je vprašal Blaž.

»Plamen bomo ohranjali čez praznike in ga razdelili prijateljem in sorodnikom.«

Otroci so pripravili bleščeče steklene lampijone, v katere so položili sveče in jih prižgali s plamenom Luči miru iz Betlehema. Jutri se bodo odpeljali do babice in ji odnesli ta dragoceni plamen.

»Za koga so pa še ostali lampijoni?« je vprašala Neža.

»Tale je za Adisa, tvojega sošolca, Blaž. Tegale bomo odnesli Sari ...«

»Ampak mami! Saj oni niso verni!«

»Kako to veš? Mogoče je njihova vera drugačna, a plamen miru je prav za vsakogar.«

Po: M. Pezdir Kofol, Še bolj radovedni Zakajčki

SVETI NIKOLAJ – SVETI MIKLAJŽ

Iz življenja sv. Nikolaja, prijatelja otroških src, nimamo veliko zgodovinskih podatkov, več nam o njem povedo pristrčne legende. Zanesljivo je dejstvo, da je bil Nikolaj škof v Miri v Mali Aziji, kjer je v visoki starosti umrl okoli leta 350. Pobožnim staršem, ki sta bila dobra in usmiljena človeka, odprta za reveže, se je rodil potem, ko sta bila že dolgo poročena. Nikolaj (njegovo ime pomeni "zmaga ljudstva") ju je posnemal v dobroti. Premoženje, ki sta mu ga zapustila starša, je razdelil med reveže, sam pa je postal redovnik. Ko je umrl škof v Miri, so verniki po dolgi molitvi sklenili: tisti duhovnik, ki bo naslednje jutro prvi stopil v cerkev, naj bo novi škof! To je bil Nikolaj. Svojim vernikom je hotel biti zgled v vsem, zlasti v dejavni dobroti. Po legendi je priskrbel primerno doto trem dekletom, ki so bile obubožane in bi zabredle v sramoto, tako pa so se lahko pošteno poročile.

Temu priljubljenemu svetniku je na Slovenskem posvečenih zelo veliko cerkva – okoli 200 – in tudi ime Nikolaj, Nika pa še razne druge oblike, je zelo pogosto.

Po: M. Joslin, Sveti Nikolaj

Pred teboj je šest sličic, ki sledijo pripovedi evangelija.

Razvrsti jih v pravilen vrstni red ter ob njih in odlomkih iz Svetega pisma obnovi svoje znanje o Jezusovem rojstvu v božični noči.

Po: Božične dejavnosti